

טו ויולד את-עבר: ויחי-שלח
 אחרי הולידו את-עבר שלש
 שנים וארבע מאות שנה ויולד
 בנים ובנות:
 טז ויחי-עבר ארבע
 ושלשים שנה ויולד את-פֿלג:
 יז ויחי-עבר אחרי הולידו את-
 פֿלג שלשים שנה וארבע
 מאות שנה ויולד בנים ובנות:
 יח ויחי-פֿלג שלשים שנה
 ויולד את-רעו: ויחי-פֿלג
 אחרי הולידו את-רעו תשע
 שנים ומאתים שנה ויולד בנים
 ובנות:
 יט ויחי רעו שתים ושלשים
 שנה ויולד את-שרוג: ויחי רעו
 אחרי הולידו את-שרוג שבע
 שנים ומאתים שנה ויולד בנים
 ובנות:
 כ ויחי שרוג שלשים שנה
 ויולד את-נחור: ויחי שרוג
 אחרי הולידו את-נחור
 מאתים שנה ויולד בנים
 ובנות:
 כז ויחי נחור תשע ועשרים
 שנה ויולד את-תרח: ויחי
 נחור אחרי הולידו את-תרח
 תשע-עשרה שנה ומאת שנה
 ויולד בנים ובנות:
 כח ויחי-תרח שבעים שנה

ונעשה-לנו שם פֿן-נפוץ על-
 פני כל-הארץ: וירד יהוה
 לראת את-העיר ואת-המגדל
 אשר בנו בני האדם: ויאמר
 יהוה הן עם אחד ושפה אחת
 לכלם וזה החלם לעשות ועתה
 לא-יבצר מהם כל אשר יזמו
 לעשות: הבה נרדה ונבלה שם
 שפתם אשר לא ישמעו איש
 שפת רעהו: ויפץ יהוה אתם
 משם על-פני כל-הארץ
 ויחדלו לבנת העיר: על-פֿן
 קרא שמה בבל כי-שם בבל
 יהוה שפת כל-הארץ ומשם
 הפיצם יהוה על-פני כל-
 הארץ:
 י אלה תולדות שם שם בן-מאת
 שנה ויולד את-ארפכשד
 יא שנתים אחר המבול: ויחי-שם
 אחרי הולידו את-ארפכשד
 חמש מאות שנה ויולד בנים
 ובנות:
 יב וארפכשד חי חמש
 ושלשים שנה ויולד את-
 יג שלח: ויחי ארפכשד אחרי
 הולידו את-שלח שלש שנים
 וארבע מאות שנה ויולד בנים
 ובנות:
 יד ושלח חי שלשים שנה

כג וארפכשד ולוד וארם: ובני
 ארם עוץ וחול וגתר ומש:
 כד וארפכשד ילד את-שלח
 כה ושלח ילד את-עבר: ולעבר
 ילד שני בנים שם האחד פֿלג
 כי בימיו נפלגה הארץ ושם
 ט אחיו יקטן: ויקטן ילד את-
 אלמודד ואת-שלף ואת-
 כו חצרמות ואת-ירח: ואת-
 הדורם ואת-אוזל ואת-דקלה:
 כז ואת-עובל ואת-אבימאל
 כט ואת-שבא: ואת-אופר ואת-
 חוילה ואת-יובב כל-אלה בני
 ל יקטן: ויהי מושבם ממשא
 לא באכה ספרה הר הקדם: אלה
 בני-שם למשפחתם ללשנתם
 לב בארצתם לגויהם: אלה
 משפחת בני-נח לתולדתם
 בגויהם ומאלה נפרדו הגוים
 בארץ אחר המבול:
 יא א שביעי ויהי כל-הארץ שפה אחת ס
 ב ודברים אחדים: ויהי בנסעם
 מקדם וימצאו בקעה בארץ
 ג שנער וישבו שם: ויאמרו איש
 אל-רעהו הבה נלבנה לבנים
 ונשרפה לשרפה ותהי להם
 הלבנה לאבן והחמר היה להם
 ד לחמר: ויאמרו הבה | נבנה-
 לנו עיר ומגדל וראשו בשמים